

Halländsk försommar

Dag för dag vrider vinden
från nord mot sydväst
och mitt hjärta fylls av glädje
inför årets stora fest.
När sädesfälten böljar
mot havets blå rand
där vindarna är ljumma
och bär värme till vår strand.

Jag höjer blicken upp mot himlen
där flydda fåglar nu når land,
de rider upp på vindarna
i sin färd från fjärran strand.
Snart kan de nå sin vila
efter månaden av flykt,
i Hallands tysta skogar
kan de sova lugnt och tryggt.

Nu när solen återvänder
till vår stela frusna jord
fylls snart kvällens ljuva stiltje
av dofter ägnade sommarens bord.
Som när jordgubbsblomman brister
och flädern står i blom
då säger mina sinnen
att vintern fått sin dom.

Utmed gårdsgårn syns ett rådjur,
hon ståtar där så glatt.
Hennes ungar hack i hälen
leker levnadsglada spratt.
Nu fylls skogen av feta knoppar
som ger dem kraft och mod
att klara första höstens stormar
och livets återstod.

Sakta skrider tidens timme
mot när solen når sin topp
på himlavalvets bana
i evighetens lopp.
Då faller mörkret åter
över Hallands sköna kust
och välver oss i vila
inför sommarens levnadslust,
ja, välver oss i vila
inför sommarens levnadslust.

(Text och musik: B. Olander 1999)